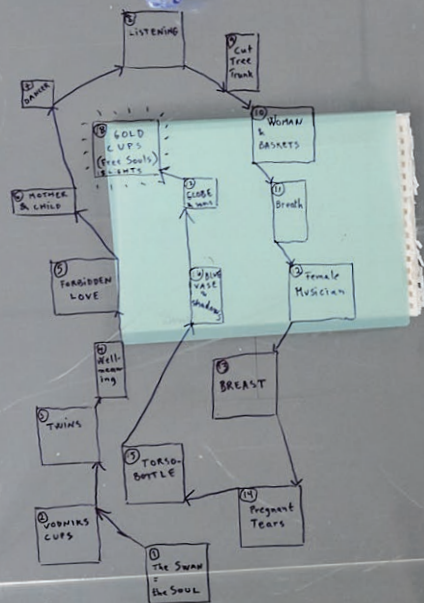

SOUL CASTLE

SJELE-SLOTT

EN DEL AV EN
STØRRE SOLO-UTSTILLING TIL
EUROPEISKE KULTURHOVEDSTAD
TRENCIN2026

AV MARIT BENTHE NORHEIM

TAKK TIL

*Annamária Martonyiková,
prosjektleder i Europeiske Kulturhovedstad Trencin2026
for et fantastisk samarbeid på alle plan!*

*Også takk til Galleria M.A Bazovského, Trézin, for respektfull og fin behandling
i mitt intense "Artist in Residency" i museet.*

Takk til Europeiske Kulturhovedstad Trencin2026, for å gjøre dette mulig.

MARIT BENTHE NORHEIM, ARTIST IN RESIDENCE, 19. SEPT – 26. OKT. 2025,
I REGI AV **EUROPEISKE KULTURHOVEDSTAD TRENCIN2026**, SLOVAKIA

UTSTILLING OG OPEN STUDIO I **GALÉRIA M.A. BAZOVSKÉHO**, TRENCIN, SLOVAKIA
MED MUSIKK AV TONJE TERESE NORHEIM /ALIAS MIRRORSHIP

Jeg har arbeidet mye med symboler rundt vann og hav i mange år og ble derfor invitert til å lage en utstilling på Galleria M.A Bazovského, med vanntema. Her fikk Life-boats stor plass, liksom mitt Havfruehospital, som ble omdreiningspunktet for utstillingen.

Forut for mitt opphold i Trencin, fortalte Annamária Martonyiková, prosjektleder i Europeiske Kulturhovedstad Trencin2026, om deres mytiske vannånd Vodnik, som jeg ble veldig opptatt av. Vodnik, er en vannånd som lokker og lurer folk til druknedøden. Mytene forteller at han deretter fanger sjelene deres i forseglede porselenskopper! Det som også var sterkt ved historien Annamária fortalte, var at den henger tett sammen med norske myter, hvor det, som i Slovakia, er elver, fosser og vann, som også bebos av mannlige vannånder, som Fossegrim og Nøkken. Vesener med naturens voldsomme iboende krefter, som både er dragende, fasinerende og farlige.

Eventyr og myter er ofte oppstått for å finne måter å forklare

det uforklarelige eller å romme det grusomme. Hvordan klarer man å finne ut av å være i rom som man egentlig ikke kan være i?

Det å forsøke å forstå kampen mellom det onder og det gode.

Jeg fikk en hel etasje; seks vakre rom, til min utstilling og Open studio i Galéria M.A. Bazovského, et flott gammelt palass, som er overgitt i en periode til Europeiske Kulturhovedstaden.

Tonje/Alias Mirrorships musikk ble avspilt i 2 av rommene, så den var tilstede i hele utstillingen kontinuerlig, men med forskjellig lydstyrke i forhold til hvor man beveget seg hen.

SJELE-SLOTT / SOUL-CASTLE

I det siste rommet arbeidet jeg med en installasjon i løpende forandring. Jeg fant 18 pleksiglass-sokler i kjelleren på museet, som jeg fikk lov til å bruke som jeg ville. I vinduet fra museet kunne jeg se Trencin slott -et flott middelalderslott, som man ser overalt fra- tronende høyt oppe over byen. Derfra kom tittelen SJELE-SLOTT og ideen til et symbolsk slott – et vakkert sted som kunne rumme de som var så langt nede at de valgte

druknedøden. Jeg ville forsøke å finne en måte å befri Vodniks fangede sjeler. Jeg ville se Vodnik i øynene og prøve å finne en måte å løfte de som har tungt å bære. De fortjener et slott. De transparente soklene ble slottets værelser. Og samtidig var de en slags akvarier, hvor man kan stå og se ned i dem. Jeg bestemte meg for å skape tablåer inne i dem, som en fortsettelse av Havfrueakvariene på veggene i Havfruehospitalet. På denne måten ble vannet også tilstede.

Hvordan kunne jeg skape 18 stedsspesifikke fortellinger, som gjør at jeg kan skape en slags befrielse fra Vodniks forbannelse?

PANTELÅNERNE

Da jeg gikk rundt i Trencin, fant jeg ingen gjenbruksbutikker for ting, kun tøy. Ofte finner jeg idéer til skulpturer mens jeg ser på ting. Men jeg fant tre Pantelånerbutikker! Jeg har aldri vært inne i en før, men selvfølgelig lest forfattere som har beskrevet skammen forbundet med å pantsette seg. Stemningen inne i disse butikkene var tung. Både butikkpersonalet og tingene, alt fra glass, porselen/arvestykker til elektronikk, musikkinstrumenter og smykker var godt beskyttet bak gjennomsiktige vegger – Var det skuddsikre glass – eller plexiglass, som mine transparente akvarier?

Jeg kunne virkelig merke den følelsen det måtte være å komme dit og skulle levere noe fra seg.. det å ha virkelig tungt å bære. Jeg møtte faktisk en som fortalte hvor tøft det var å måtte pantsette sine arvestykker, fordi hennes narkomane mann tvang henne til det.

Etter å ha gått inn til alle tre pantelånere noen ganger, og tenkt, «hvorfor blir jeg dradd inn hit? Er det fordi jeg som samler av alt mulig, prøver å finne noe som jeg har lyst til å ta med meg hjem?»

Men så kom jeg plutselig til å forstå at jeg jo stod inne i der hvor jeg opplevde det ultimative sårbare. Og det er helt sikkert her jeg ville kunne merke tilstedeværelsen av noen av dem som kanskje ville ha blitt fanget i koppene til Vodnik.

Herfra kom min idé om å bringe objekter fra pantelånerbutikkene inn i mitt SJELE-SLOTT. Jeg ville bruke porselensfigurer, vaser, lysestaker etc. som en slags armering til figurene jeg ville lage. Jeg følte meg pisket til å finne dem, og fandt alle objektene intuitivt i en veldig fart!

Man står bak glassveggene og skal peke på det man vil kjøpe. På kort tid hadde jeg funnet fram til objekter som jeg på ingen måte gjerne ville eie selv. Jeg tenkte at jeg nok skulle tåle å håndtere dem, hvis jeg kunne dekke dem med betong. Det var utgangspunktet. Da jeg kom til museet og begynte å sette dem under plexiglass-soklene, dekket jeg en av dem som jeg virkelig ikke likte, med papirleiren som jeg har laget havfruefigurer i. Da jeg skulle igang med en til, så merket jeg at jeg ikke kunne. Jeg fikk «ikke lov» å dekke dem til – av objektene selv?

Og plutselig opplevde jeg det som jeg har snakket mye om, under workshops; om å gå i direkte kommunikasjon med et materiale. Jeg har sagt til deltakere, «merk materialet og hva det vil med deg og hva du skal med det, om du skal skjære i det, modellere det, slå det, stryke det».

Nå opplever jeg at disse objektene jeg har funnet; er mitt materiale, som jeg er nødt til å gå i direkte dialog med. Det første jeg gjorde var derfor å søke fram symboler tilknyttet hvert av objektene. Jeg ble både overrasket og forskrekket, fordi det ga meg en forståelse utifra felles fortolkninger som fellespunkter! Noe jeg jo har arbeidet med mer intuitivt, iforhold til å kunne bruke og forstå ting utifra almenne symboler.

Fordi man kan se inn i soklene ovenfra, begynte jeg å tegne på den gjennomsiktige toppen, direkte i kommunikasjon med objektet og dets betydninger.

Jeg følte meg nesten besatt av disse sjelene som jeg fandt gjennom pantelåner-objektene. Avogtil måtte jeg løpe fra verkstedslokalet til installasjonen når jeg fandt idéen til hvordan det neste værelset utav de 18 værelsene i «SJELE-SLOTTET» skulle være.

Gjennomsiktigheten i hvert av verkets tablåer, gjorde det både vakkert og skrøpelig – både blottet og beskyttet på samme tid, liksom inne i pantelånerbutikkene.

Tonjes musikk var sterkt og vakkert tilstede i dette rommet, - hver dag, hele dagen i de nesten 6 ukene jeg var der. Istedet for å bli lei av musikken, opplevde jeg at de mange nyanser og fasetter i musikken, ga meg skiftevis ro eller ekstra krefter – og at jeg gikk i dialog med den når jeg skapte fortellingene inne i hvert av Sjeleslottets transparente akvarier/værelser.

SVANEN

I keltisk tradisjon representerer svanen sjelen, beskrevet som vår «evige essens».

Fargen blå er et av de mest brukte symbolske fargene og assosieres med havet og himmelen.

*Her er de vanligste symbolikkene:
Ro og fred, Stabilitet og trygghet,
Tillitt og lojalitet, Visdom
og intelligens, Åndelighet, Sannhet
og ærlighet, Kjølighet og avstand,*

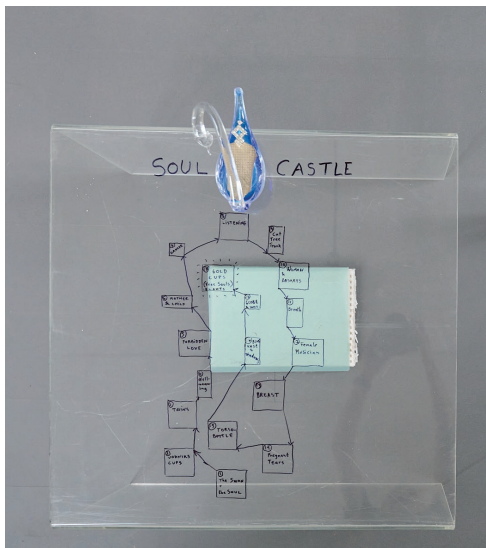
*Melankoli – i kunst og litteratur
kan blått uttrykke lengsel eller tristhet.
Lyseblå – fred, håp, frihet, uskyld.*

Jeg fant flere figurer og vaser i glass, for det har vært glassproduksjon i området, og kjøpte en blå glass-svane.

For mange år siden, skapte jeg et symbolsk selvportrett med svanehals, men har ikke lest om symbolet før. Nå leser jeg at SVANEN symboliserer sjelen.

Mytologisk er svanesymbolet knyttet til utvikling av både «den indre og ytre skjønnhet» - som i eventyret «Den stygge andungen» av H.C. Andersen.

Som vannfugl, ble den også dyrket i tidligere tider, fordi den kunne bevege seg imellom både vann, land og luft.

Denne blå glass-svanen inntok dermed første tablå og utgangspunktet for installasjonen med tittel: SJELE-SLOTT.

Jeg brukte dens kropp, formet som en skål, til å oppbevare små glassaktige

sten, som jeg benyttet som egne bilder på de sårbare tårer i installasjonen, hvor de er i et stadie som ser ut som om de blir til diamanter og krystaller.

Svanens «værelse» tok også vare på papirene med tegninger og tekster som utgjorde ideene til alle de andre værelsene/tablåene/akvariene, etterhvert som de kom.

VODNIKS KOPPER

*Ringvirkninger skapes når man
kaster en sten i vannet.*

*Ordet brukes som en beskrivelse
av konsekvenser fra en handling eller
hendelse, som kan spre seg i stadig
videre kretser, lik ringer i vann.
De kan være både positive og negative.*

*Vodnik, er en vannånd som lokker og
lurer folk til druknedøden.*

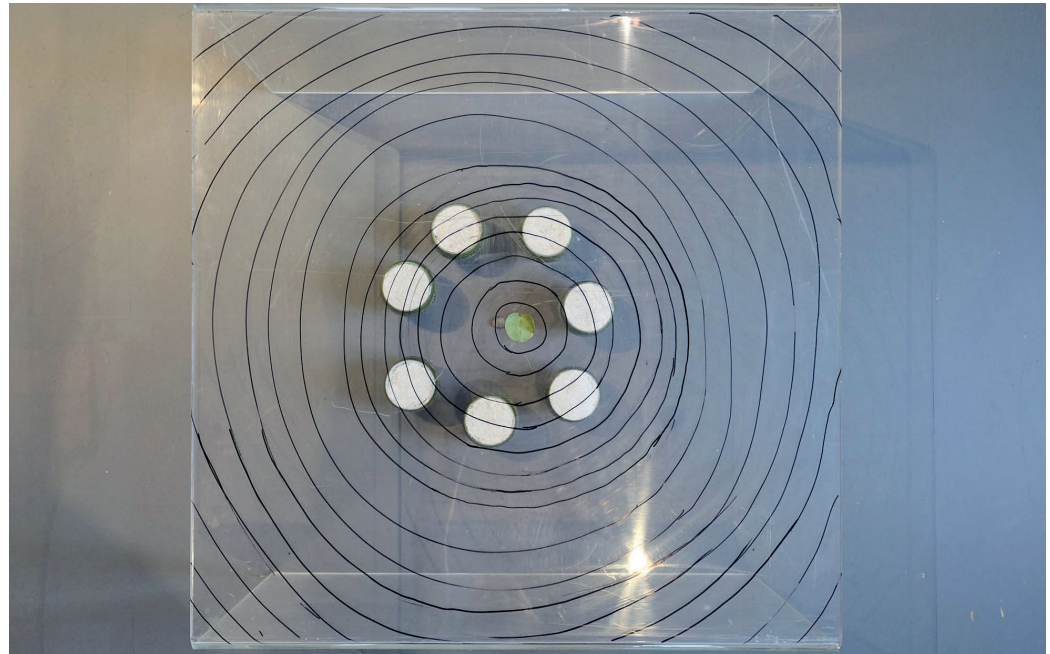
*Mytene forteller at han deretter
fanger sjelene deres i forseglede
porselenskopper*

Jeg leste det jeg kunne finne omkring Vodnik, og om sammenhengen til bl.a Nøkken. Selvfølgelig er disse karakterene fryktelige, de er jo skapt i sin tid også for å skremme vekk unger fra å gå for tett på kanten så de faller ned og drukner.

Men disse mannlige mytiske vesener lokket og luret spesielt unge kvinner til druknedøden.

Mange av eventyrene forteller at Vodnik egentlig var ute etter å finne den store kjærligheten. Men den ene etter den andre var ikke den rette, så han samler og oppbevarer deres sjeler istedet.

Jeg begynte å forstå at slike myter kan ha oppstått som følge av forsøk på å unnsnippe fryktede konsekvenser av forbudt kjærlighet eller graviditet

utenfor ekteskap. Så følte det kanskje lettere å ta livet sitt, enn å bringe skam over familien.

På samme måte var det også lettere for de pårørende, hvor man den gang jo ikke kunne få krisepsykolog, å gå inn i myter og sagn om det magiske vesnet som lokket og lurte og så å kunne fundere over vannets mørke uutgrunnlighet.

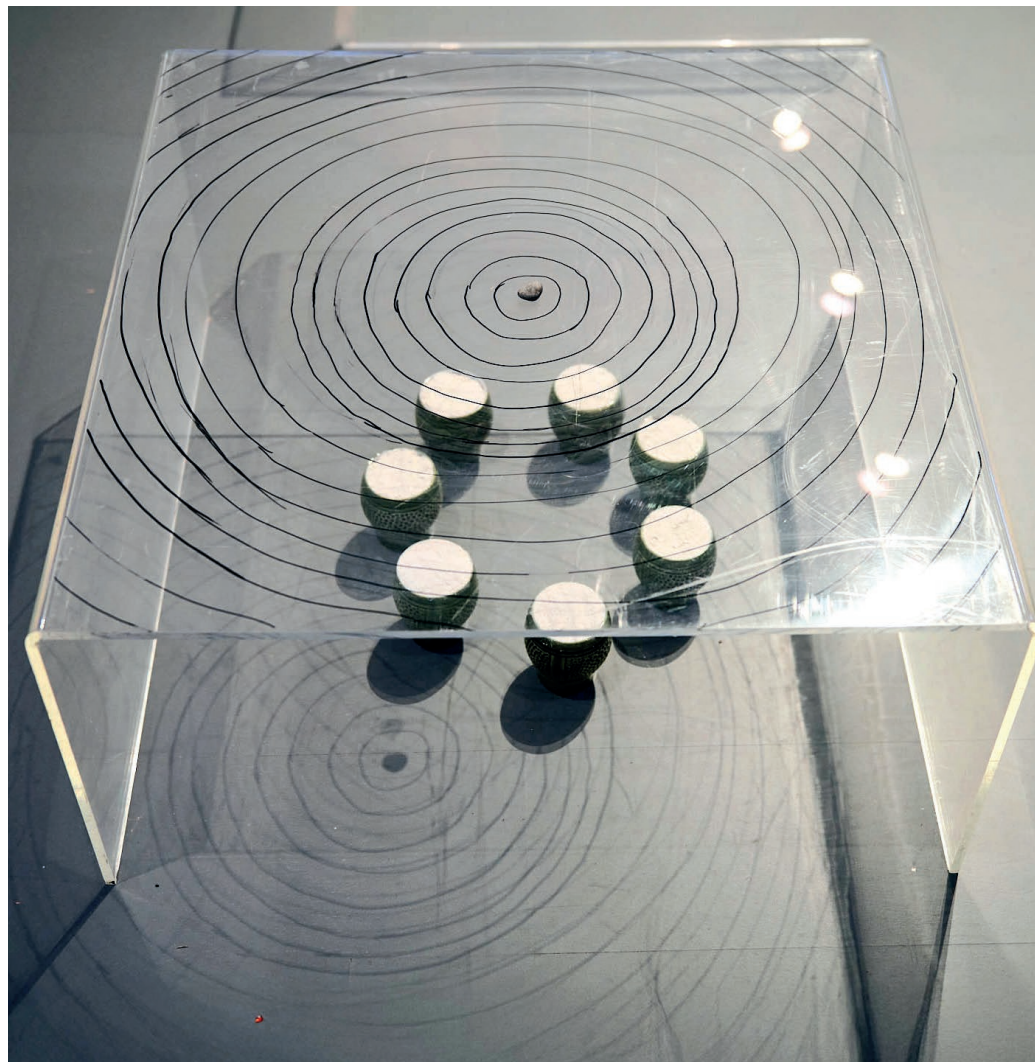
Hos pantelåneren fant jeg 7 sjøgrønne porselenskopper, som man visstnok alltid har brukt til vin her.

De fylgte jeg etterhvert med betong, så de er forseglet – de kan heller ikke slippe noe inn.

Ovenpå tegnet jeg ringvirkninger, som når en sten kastes i vannet. Den lille stenen i midten er fra elven i Trencin. Jeg tenkte på «Hvem kaster den første sten».

Annamária la den lille stenen ned til koppene og erstattet den med et lite, grønt blad, siste dagen.

Hun ville ha et friskt og livfullt flytende senter til å skape ringvirkninger.

TVILLINGER

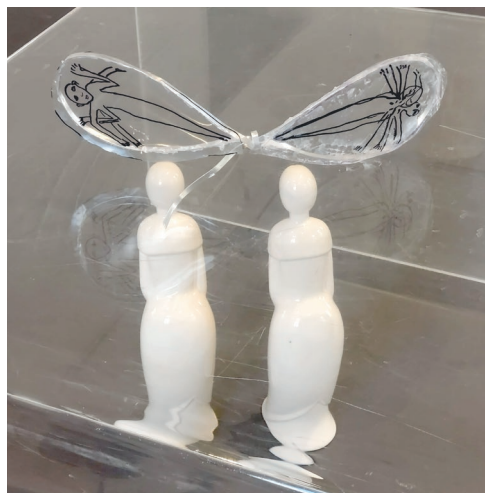
*Tvillinger symboliserer dualiteten
i alle ting, samtidig som det står
for det usynlige bånd.*

I et av eventyrene om Vodnik, leste jeg om en mor, som dykket ned til Vodnik, for å finne sine druknede tvillinger. Hun klarte å befri sjelene fra deres fangenskap, så tvillingebarna ble kastet opp på elvebredden. Der klarte hun å puste liv i dem.

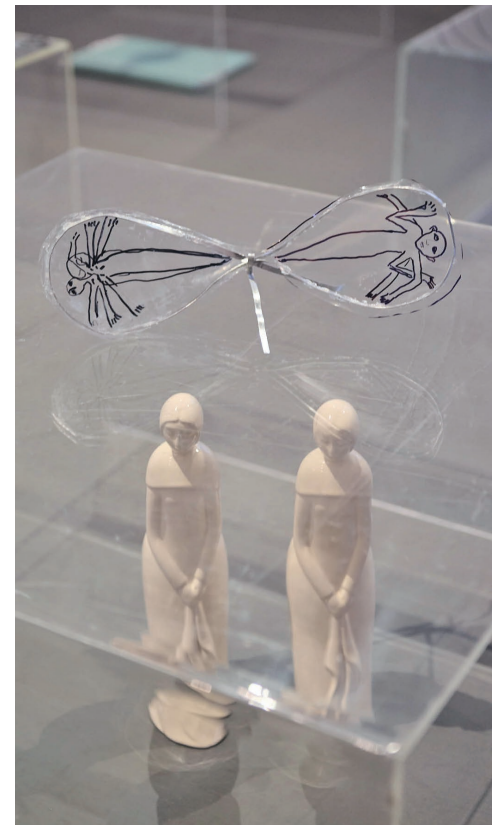
Dette er jo en slags gjenoppstandelsesfortelling. Ibsen brukte også bildet på rennende vann som symbol på nytt liv, som mange myter og sagn har gjort det.

Derfor, da jeg fant disse to monotone figurer, så jeg dem som tvillingene.

I prosessen med å skape sammenheng til virkelige mennesker – så kom jeg til å tenke på et par unge kvinnelige tvillinger som betyr mye for min yngste datter og også for meg. De er eneggede tvillinger og har alltid fysisk vært veldig like. Men deres psyke har taklet livet og det de bærer på, helt forskjellig. Den ene har skapt en konstruktiv tilværelse, mens den andre har kjempet med diagnoser og kommet inn i destruktive og selvskadende sammenheng. Deres personligheter og personlige historier kom veltende inn over meg, da jeg leste om dualiteten i tvillingsymbolet.

Jeg laget først et evighetssymbol for dem, over de druknede – og tegnet faktisk inn i det som nesten ble vinger – to figurer som selv nesten flyr – men den ene av figurene kom med all sin kamp, i tegningen.

VELMENTHET

Velmentheten

– den undertrykkende velmenthet

Skulpturen i dette akvariet, er sammensatt av 3 objekter fra pantelåneren. To lysestaker er indre armering til figuren, som er på vei til å bli havfrue, eller på vei til å slippe havfruetilværelsen.

Den kalde og perfekte proselenshånden presser henne kanskje ned under vannet – eller er det forsøk på å kjærtegne? Plutselig kom ordet/tittelen «Velmenthet»

Det er jo ofte i beste mening at folk blir presset ut over kanten. Liksom mange av dem som hopper ut til Vodnik. Den undertrykkende velmenthet.

Her er det direkte sammenheng til det andre værelset i SJELESLOTTET; med den lille stenen og ringvirkninger, som jeg

beskrev i Vodniks tablå. Uttrykket ”hvem kaster den første sten” stammer fra

*Bibelen, Joh. 8:7, hvor Jesus sier:
”Den av dere, som er uten synd,
skal kaste den første sten”.*

*Siden da har betydningen oppfordret
til ikke å fordømme.*

5

KJÆRESTER

Kjærlighet - Et par representerer ofte forbindelse og forpliktelse.

Forbudt kjærlighet er et romantisk forhold mellom to personer som møtes med motstand eller er forbudt av ytre faktorer, slik som kulturelle forventninger, foreldres motstand (familie osv.)

Symboliseres ofte ved bruk av skygger og nattscener

Da jeg fant dette sukkersøte lille kjæresteparet i porselen, tenkte jeg at det jo er dette som kan vise forskjellen på de søte, velmenende drømmene og virkeligheten, som den ofte oppstår.

Det pene og hyggelige, ufarlige møtet, er en kontrast til min tegnede rå omfavnelse som er skåret åpen, med et vindu til porselensfigurene, der hvor det kjønnslige møtet skjer, hvor livet skapes, men også hvor lidenskapen fullbyrdes.

I krig og kjærlighet er alt lov, sier man. Vodnik leter etter kjærligheten, finner den aldri, men skaper mange ofre.

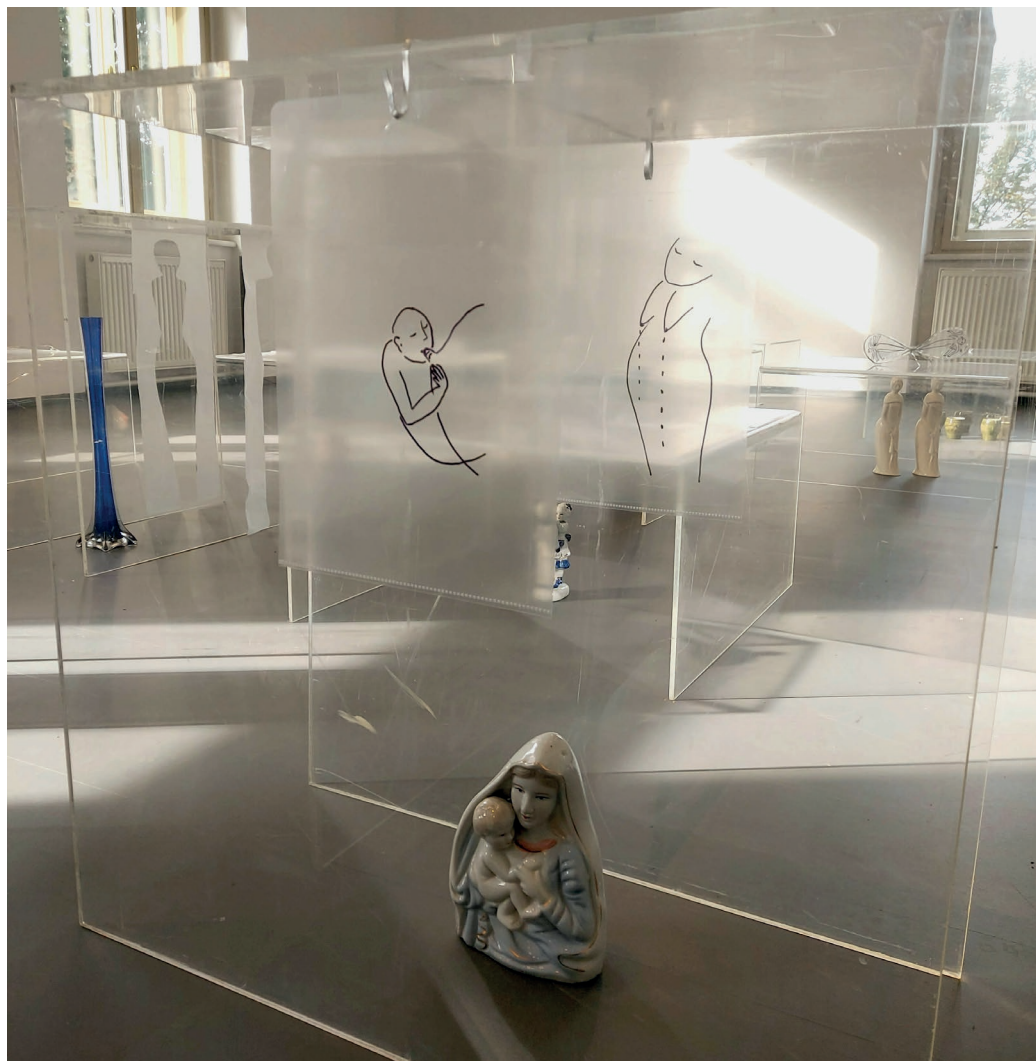
Ulykkelige utfall av kjærlighet, hjertesorger, uønskede graviditeter, ulovlige affærer etc. er jo grunner til at mange ga seg over til Vodnik.

MOR OG BARN

*Forholdet mellom mor og barn
symboliserer et universelt bånd
– det representerer nytt liv,
kjærlighet, omsorg,
uskyld og uselvisk beskyttelse
som knytter dem sammen.*

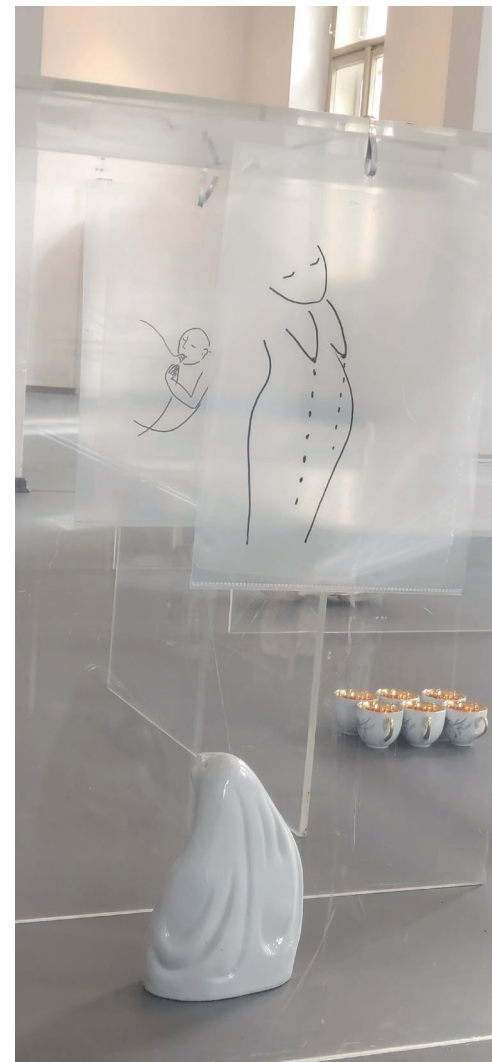

Mor og barn-porselensfiguren fra pante-butikken er en sentimental og glatt madonnafigur, som jeg umiddelbart valgte, for å bearbeide den. Men det at hele prosessen tok en så annerledes retning, gjorde at jeg måtte godta å plassere denne sentimentale nips-figuren i sitt eget beskyttede rom i SJELESLOTTET.

Et av de helligste bilder i alle kulturer, er jo kvinnen og barnet – livssyklusen.

Den katolske kirkes dyrkning av Maria, både i omsorgen for det lille Jesusbarnet, men også i Pieta, med den døde Kristus i fanget/ hennes døde sønn, gir jo uttrykk for den ultimative kjærlighet og ultimative sorg. Gjennom Maria kan man finne trøst for det verste, det å miste sitt barn. Men også i håpet om gjenoppstandelse, som f.eks. også den voldsomme historien om de druknede tvillingenes gjenfødelse brakte håp om.

De transparente tegningene mine viser, på forsiden av dette værelset; et barn som blir ammet og på bakveggen en kvinne som ikke får bruke melken som renner ut av brystene hennes.

BALLERINA

*Dansen er definert som poesi
i bevegelse.
- Når kropp og sinn møtes*

Da jeg så den sittende ballerinaen hos pantelåneren øverst på en glasshylle, så jeg hurtig at hun kunne være i den posituren mens hun sakte sank ned under vannet, og kunne sitte der i akvariet, inne i sin verden.

Det er jo det dansen også er; historiefortelling gjennom bevegelse og poesi. Transformasjon av mennesket som dan-

ser, til de karakterene og abstrakte uttrykk som de gir beskueren.

Det er noe av det kunsten arbeider med i alle dens forskjellige former.

Jeg tenkte også at danseren kunne transformeres til en havfrue, til det å kunne holde ut - klare å eksistere, både under og over vann, liksom man trenger det, helt eksistensielt, når man har tungt å bære. Ovenover har jeg tegnet omrisset av henne sett fra sokkelens transparente topp, og omgjort henne til en dobbelt havfrue, så hun kan være alle steder.

LYTTENDE

*Det å lytte, gjør at man kan utvide
horisonten og flytte seg.*

*Hvis man ikke lytter til andre,
eller seg selv, stagnerer man.*

*Det gjelder om å lytte,
så folk får lyst til å fortelle - og snakke,
så folk får lyst til å høre.*

Min lille lyttende vann-ånd – nesten som en engel under vann, med pilgrims-skjell som vinger, er det eneste jeg tok med fra mitt verksted, som en siste tanke, til mitt Open studio.

Den fikk det «værelset/akvariet» som møtte en, når man gikk inn i SJELESLOTT rommet.

Der ble den virkelig det jeg trengte:
«ØRER Å HØRE MED»

Det å ta inn folks fortellinger på frekvenser vi ikke kjenner.

Og jeg fikk ikke legge noe ovenpå, selvom jeg prøvde.

AVKUTTET TRESTAMME

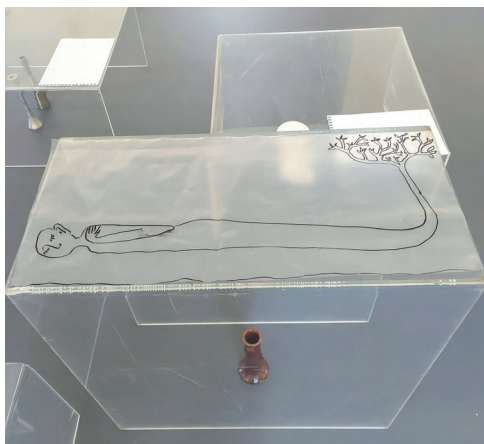
*Den avkuttete stammen
representerer tilværelsens
skrøpelighet, ved at den symboliserer
livets plutselige og for tidlige slutt.*

Den lille, stygge, brune trestamme-vasen, kunne jeg ikke la bli i pantelånerbutikken, selvom jeg ikke hadde lyst til å kjøpe den. Den symboliserer jo døden. Ingen grener, ingen vekst.

Da jeg leste meg opp på symbolikken, fant jeg frem til at avhugget trestamme symboliserer altfor tidlig død - unge menneskers død.

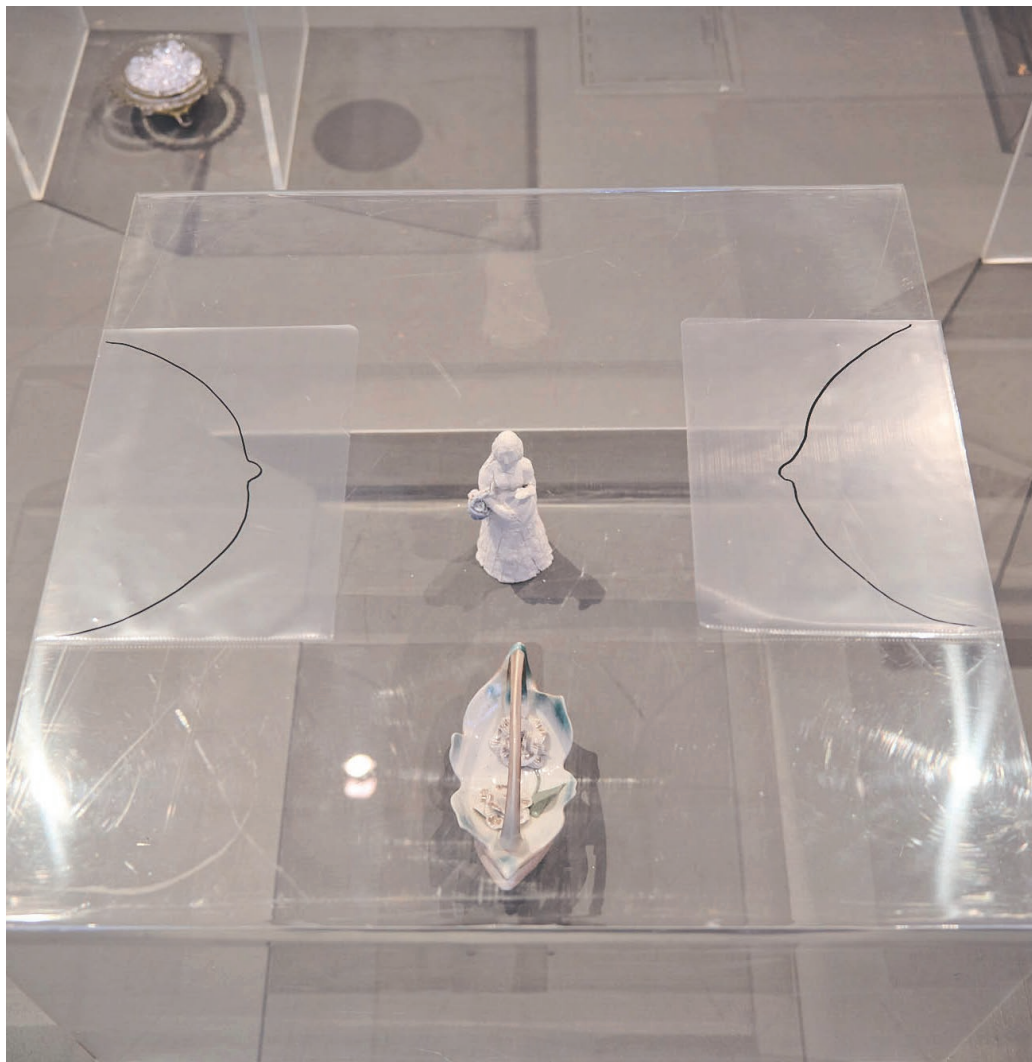
Derfor tegnet jeg selvfølgelig vekst ut av det hvilende mennesket over den avkuttete trestamme-vasen.

KVINNE MED KURV

*Kvinne symboliserer liv.
Full kurv symboliserer forsørgelse,
overflod og guddommelig omsorg.
Hvis kurven er tom, er det
ingenting å gi.*

Her er to porselensobjekter – Det ene, en kurv med to blomster i, er et tydelig symbol på kvinnen, og fruktbarhet som også de to blomstene understreker.

Symbol-leksikon forteller at en tom kurv symboliserer den tomme grav – etter gjenoppstandelsen!

Men en fylt kurv står for liv og generøsitet.

Den andre figuren er en porselenskvinne med en fylt kurv. Jeg lot porselenskurven bli synlig etter å ha modellert over figuren med papirleire, som jeg

visste ville krakelere. Jeg modellerte henne gravid – og fikk henne inn i den historien som blir fortalt om kvinnens mange tunge skjebner i Vodniks Univers. Selvom håpet jo er der, ved at kurvene har livgivende innhold.

Ovenpå har jeg tegnet to former som både kan være to fylte bryster, eller to gravide maver, hvor navlen presses ut på slutten av graviditeten.

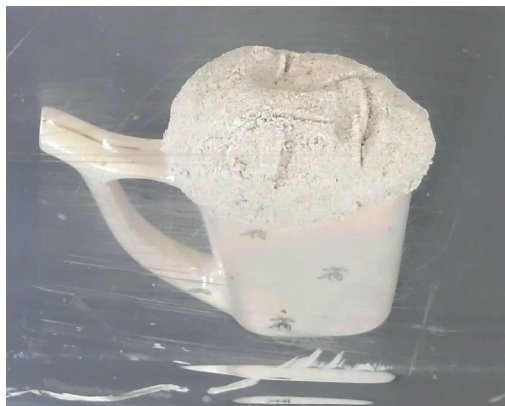
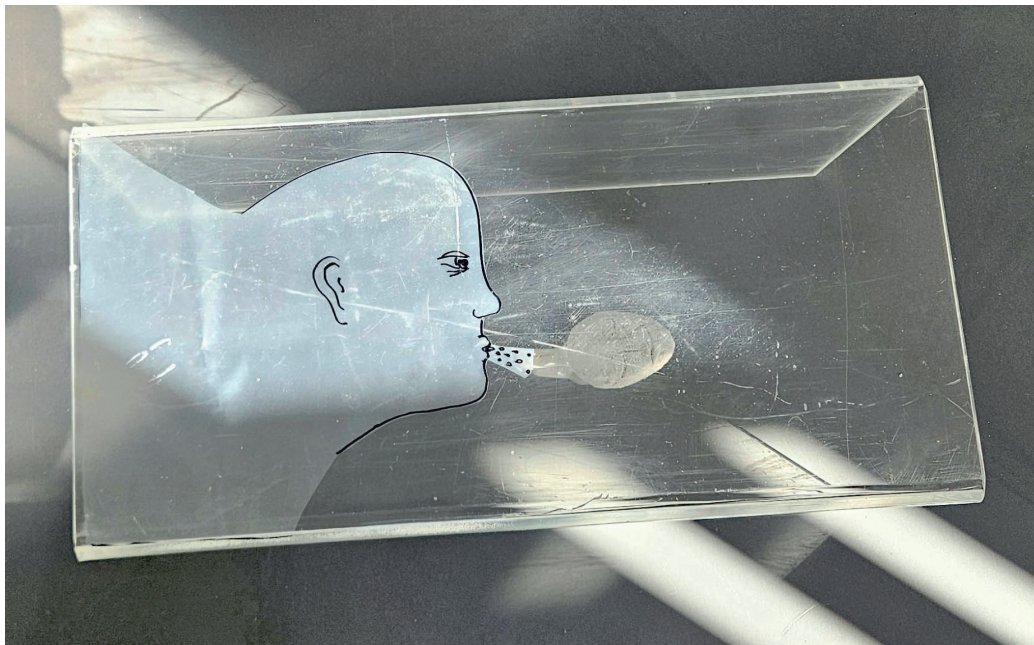

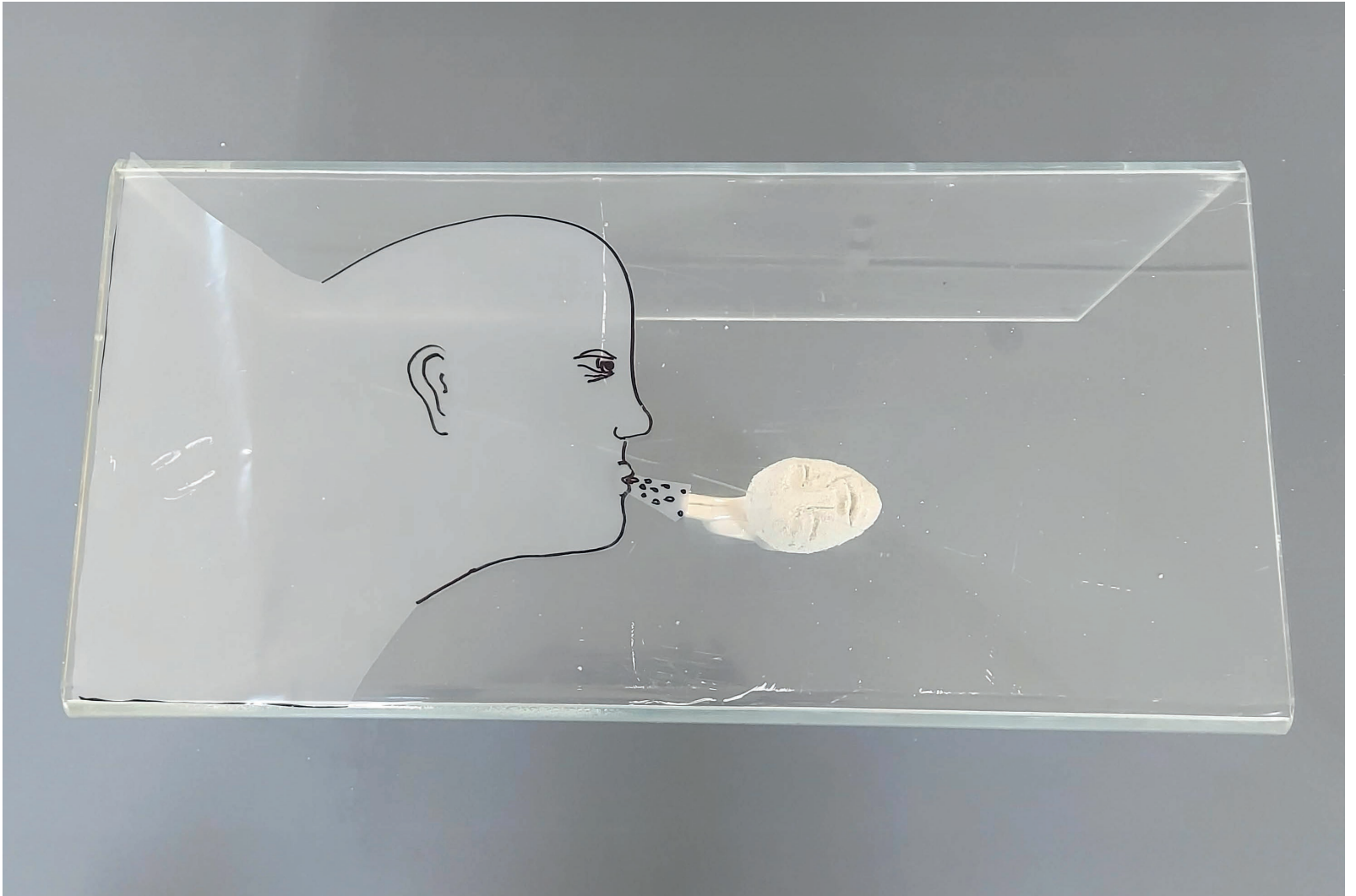
PUST

*Pust/Åndedrett, kropp og sjel
henger sammen*

Kropp og sinn som smelter sammen
i vann – med vann

En vakker smal porselens kopp, hvor man drikker gjennom tuten, for å kunne ta inn det termiske, helsebringende vannet fra kurbadet, ble sokket til et lite ansikt jeg modellerte. Koppen ble ikke forseglet, sjelen var på vei – og ovenover er et ansikt som enten puster, eller slurper i seg det helsebringende vannet.

KVINNELIG MUSIKER MED HJORT

*Hjorten er beskrevet som sjelens
vandrer, den er mild og sterk
nok til å være var.*

*Med gevir som vokser og faller
som tidevann, minner den oss om
livets uendelige syklus av død,
gjenfødelse og fornyelse.*

Den kvinnelige musikeren som jeg satte ned i dette sjelerommet, har både gitar og en lyttende kjærlig hjort ved sin side, mens hun støtter seg til en avkuttet trestamme.

Da jeg oppdaget trestammen, ble jeg fortvilet over å ha satt henne ned i akvariet. Men hjorten symboliserer faktisk gjenoppstandelse – og så tok jeg samme tankegang i bruk, som jeg gjorde

de i tablået med den avkuttete tre-vassen, hvor jeg ville ha vekst over vannet.

Jeg fant en vakker gull-metalltråd med stor fleksibilitet, som jeg hadde tenkt å bruke som armering. Den festet jeg til trestammen og brakte den som en gullstrupe og trillende toner ut over sitt SJELESLOTTs- værelses tak. Der tegnet jeg det første transparente ansikt - frigjort fra Vodniks forbannelse!

BRYST

*Femininitet, moderskap,
fruktbarhet, livgivende kraft
omsorg / næring / sensualitet,*

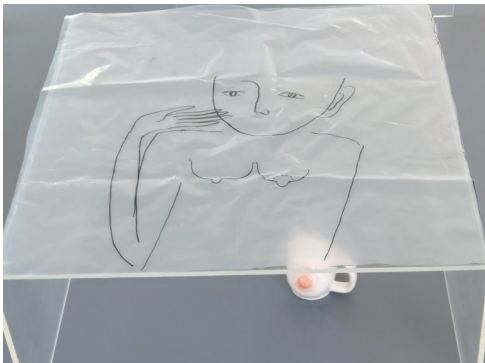
Så fant jeg en kopp formet som et bryst, hvor man drikker gjennom brystvorten. Og så står det skrevet på koppen; «Fars Elskling». Det føltes temmelig voldsomt. Det kunne jo stått «Elskede kone», eller også «Mors Elskling», så kunne man tolke det som en babykopp.

Med utgangspunkt i brystet, skapte jeg en tegning på plast, på toppen av sokkelen, så man kunne skimte det under plastikken. Jeg ser at jeg har tegnet en ung kvinne. Ikke en eldre en som jeg egentlig hadde tenkt jeg skulle, fordi jeg ville gjøre brystet om til mannens kones bryst. Men

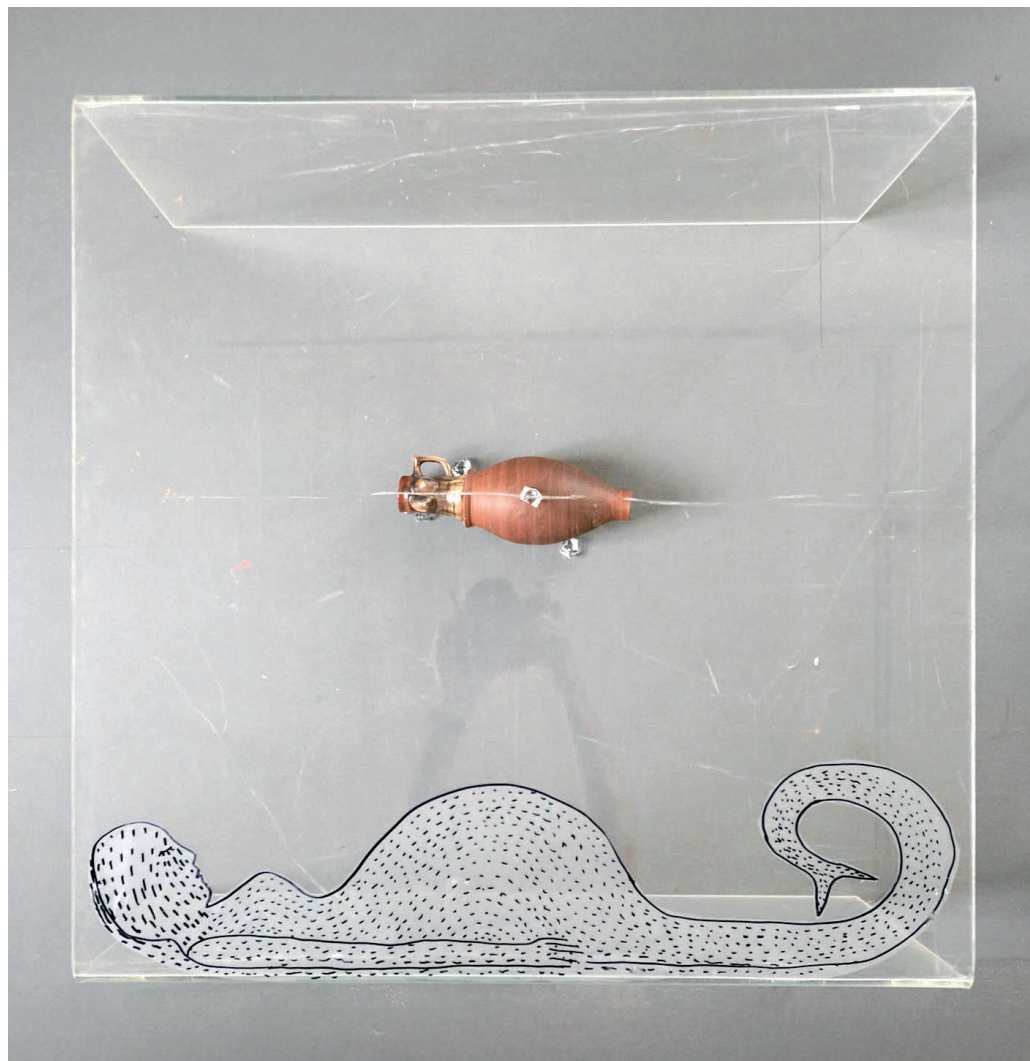
det kom en ung kvinne, og jeg kunne ikke få meg til å tegne munnen på den. Den var ferdig før munnen kom.

Og så kom jeg til å tenkte på min gode venninne Teresa, som var et tungt incest-offer. Hun var jo denne unge kvinnen, uten stemme. Som et bilde på mange flere som henne. Gjennom dette, begynte jeg virkelig å forstå hva jeg var igang med i mitt fortellende kunstverk.

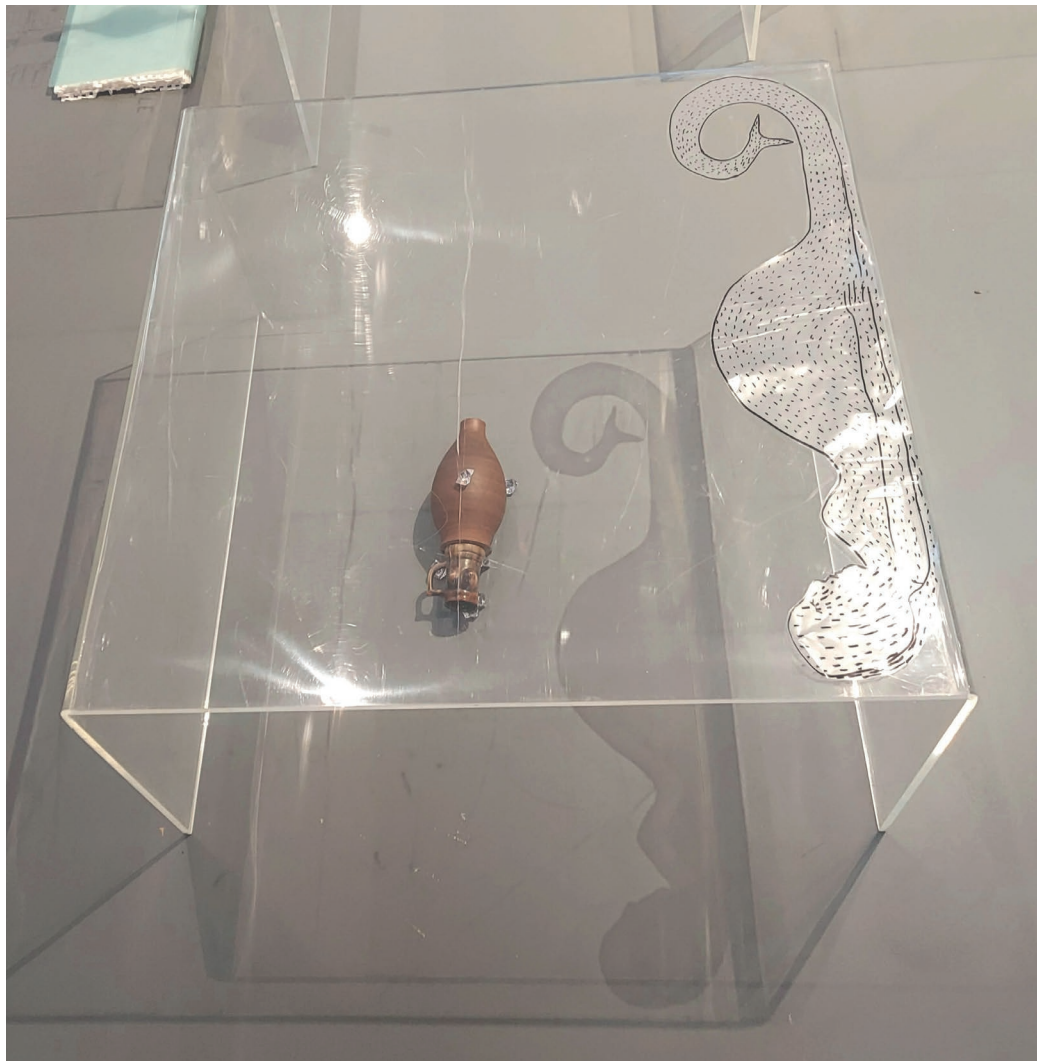
GRAVID MED TÅRER

Den kvinnelige torsoen symboliserer flere aspekter av det feminine: kvinnelighet, fruktbarhet og naturens livgivende kraft, fødsel, død og gjenfødelse – samt kroppens iboende sensualitet.

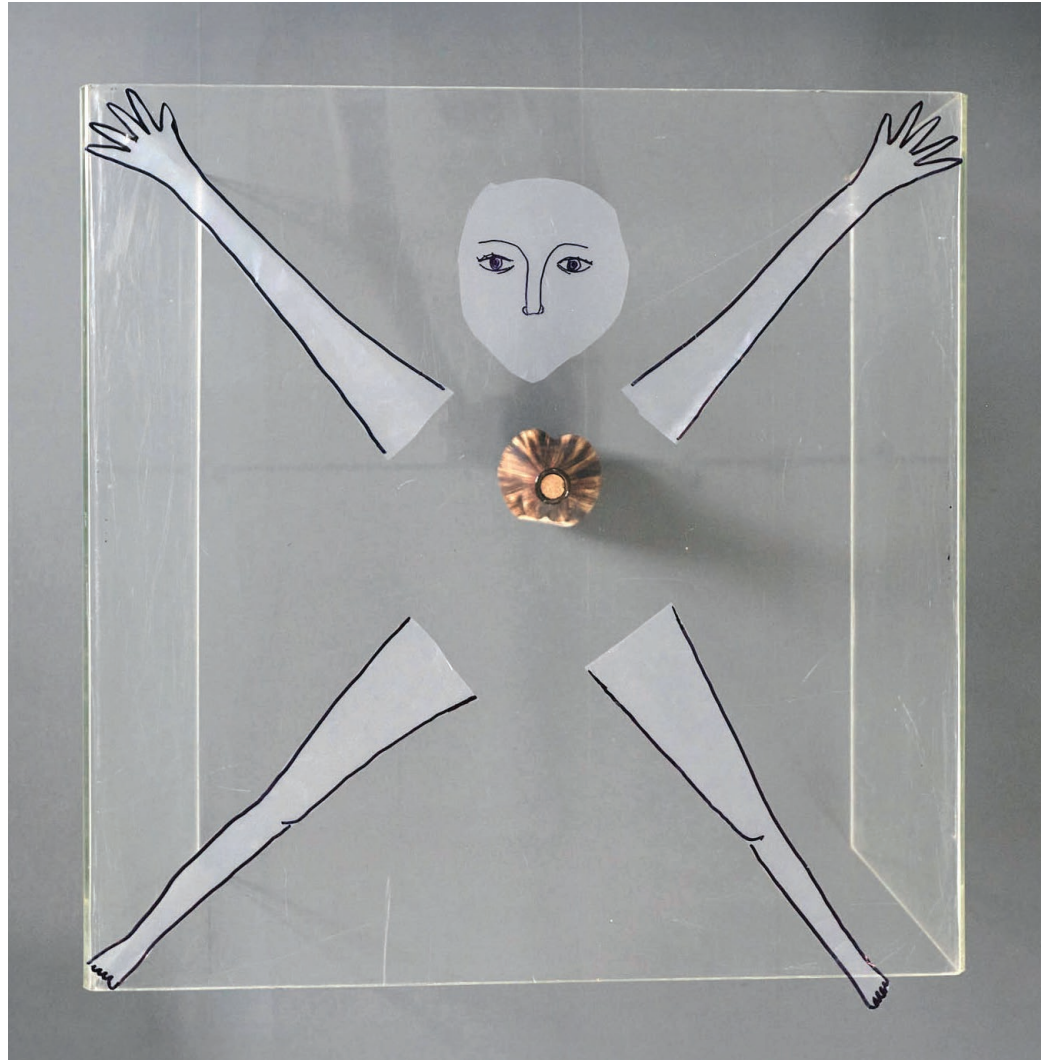
Jeg limte sammen en keramikkvase og en kopp, bestående av en halv torso /kun brystpartiet, så det ble en gravid torso. Her la jeg noen av de tårene, som er i en transformativ prosess – på vei til å bli en slags krystaller samtidig.

Ovenpå tegnet jeg en gravid havfrue, hvor tårene dekker hele kroppen.

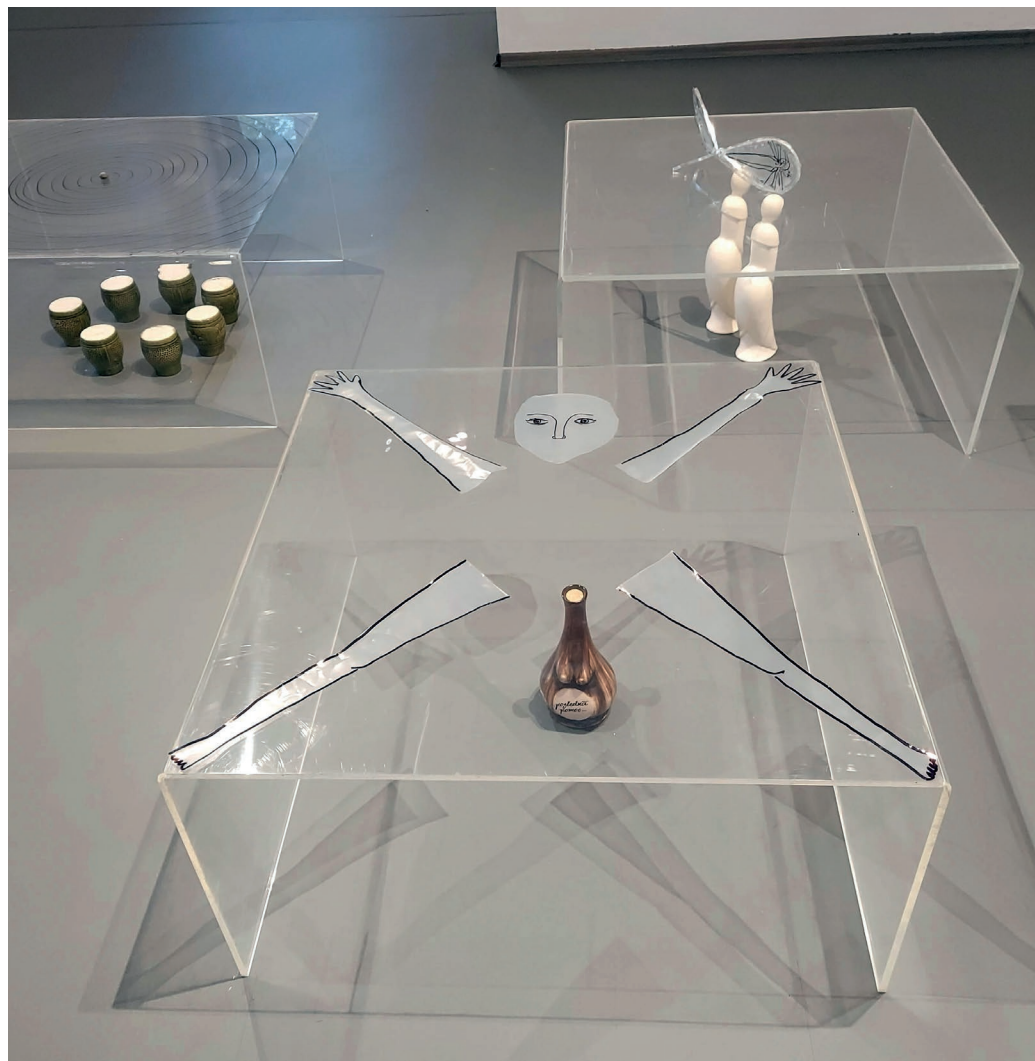
TORSOFLASKE

*Torsoen knyttes
til urmodergudinne-arketypen og
symboliserer det urfeminine prinsipp
samt jordens egen fruktbarhet.*

Inskripsjonen på torsoflasken, som inneholdt brennevin, betyr: «Nødhjelp»

Jeg ga flasken både hode, armer og ben.

BLÅ VASE

Vasen som symbol og arketype, har utrolig mange fortolkningsmuligheter tilknyttet, avhengig både av dens form og om den er tom eller fylt opp - også avhengig av hvilken kultur som forklarer symbolet.

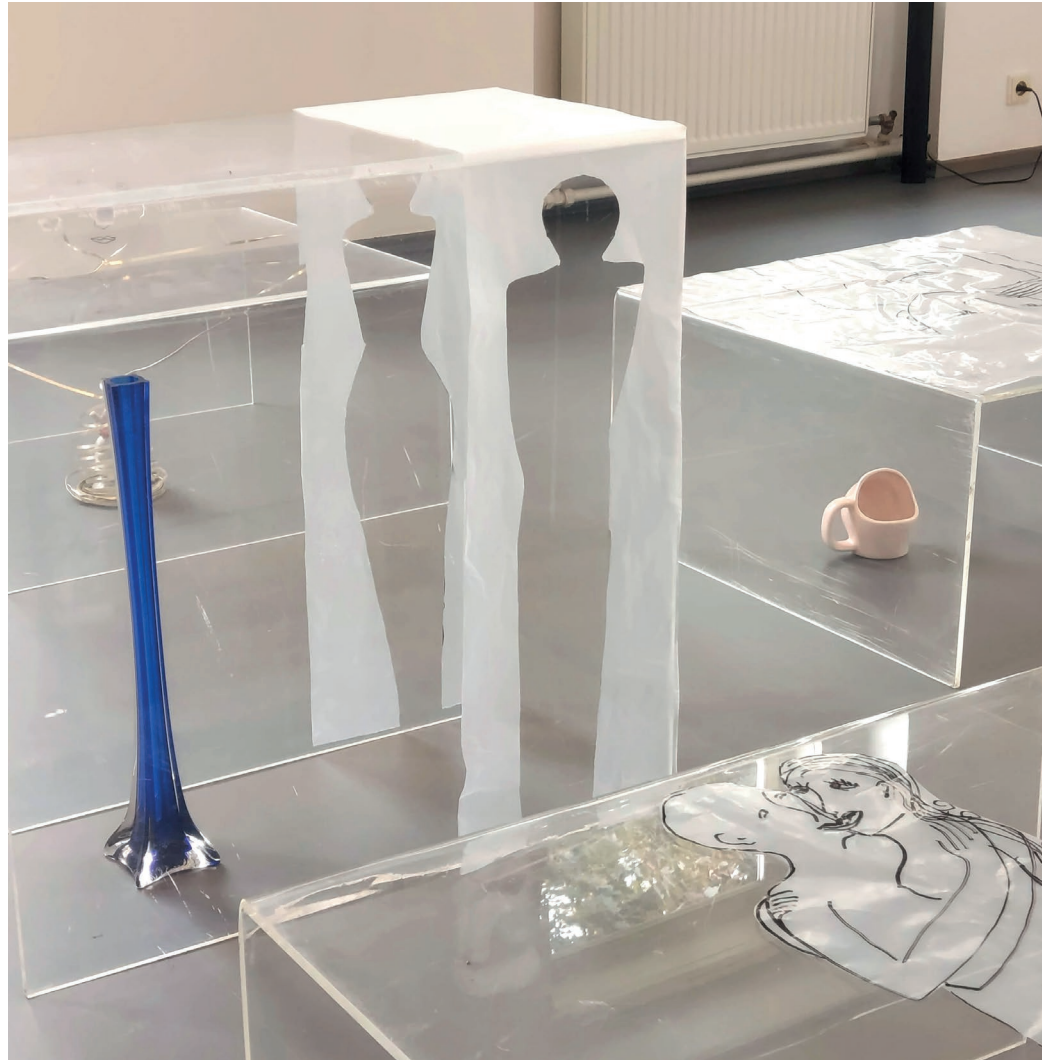
Vasen kan symbolisere menneske-kroppen – følelser eller en skrøpelig, indre verden. En avlang vase kan antyde lengsel og streben mot noe høyere.

Den store blå vasen blir et symbol på både mannen og kvinnen. Formen og det oppadreiste, som fallos, og vasen, det å ta imot og holde det, som kvinnen.

Derfor la jeg også inn både en utklippet mann og kvinne. Tomrommet ble en slags skygge – og skyggen er sett på som symbol for forbudt kjærlighet.

Den står like ved Kjærlighetsrommet.

KLODE

Globusen symboliserer jordens eller universets helhet, og står som et uttrykk for sammenheng, kunnskap og enhet i mangfold.

Da jeg fandt denne glass skålen med lokk, så jeg det umiddelbart som en KLODE – en slags magisk kvinnelig GLOBUS. Den kan åpnes og lokket er som en KUPPEL.

Jeg så det også som en GRAVID MAVE

- og det kunne ses som et BRYST

En av de siste dagene i utstillingen, følte jeg at sjelene fikk et nytt sted å fly utifra,

så tårene i transformasjon til krystaller, som mine bilder på sjelene på vei vekk fra Vodnik, fikk bo i kloden.

Lokket ble flyttet ovenpå den transparente sokkelen – og plutselig fikk SJELESLOTTET den kuppel og det spir det trengte.

Inne i kuppelen satte jeg et lite LED lys.

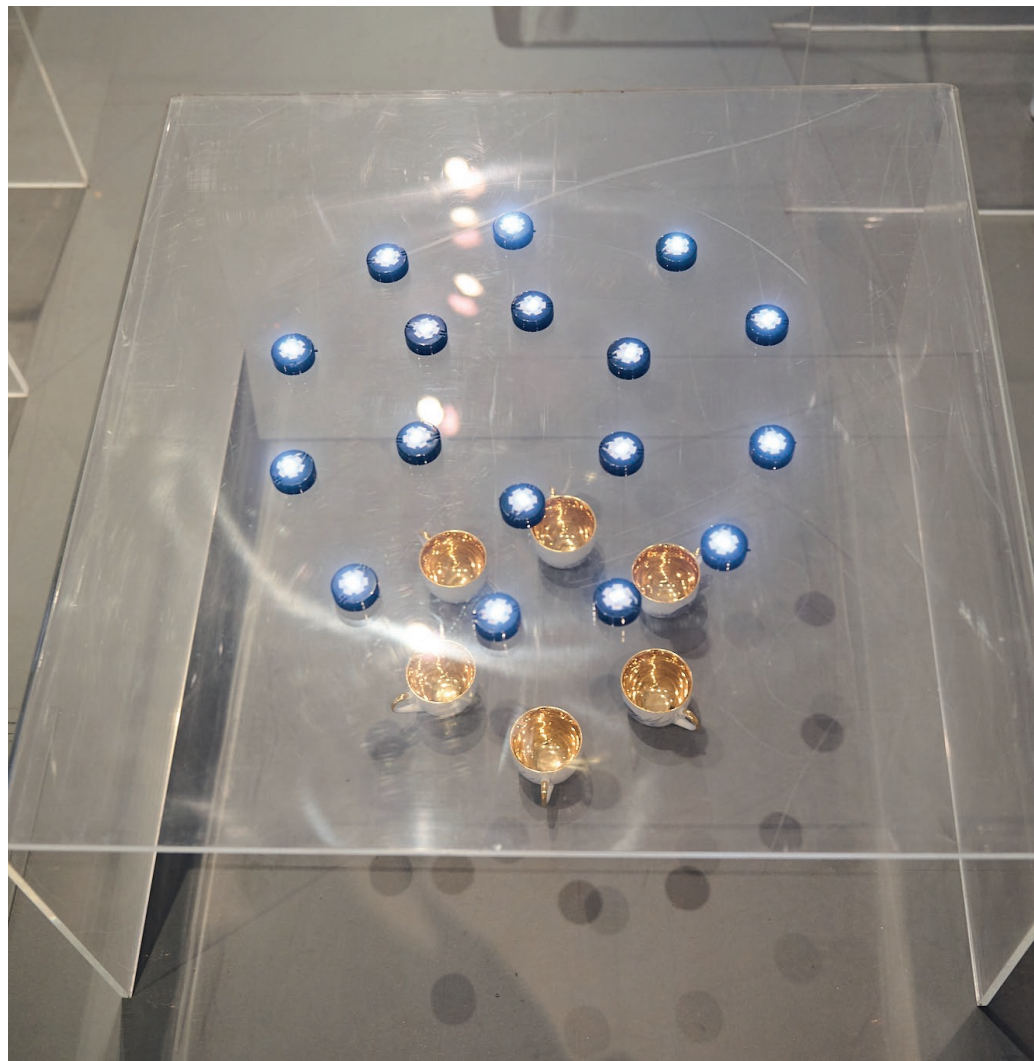

TOMME GULLKOPPER

- BEFRIDDE SJELER
- ET LAG AV GULL FRA DEM
PÅ INNSIDEN AV KOPPENE

*Fargen gull representerer
opplysning, mot, magi og visdom.
Den symboliserer også suksess
prestasjon og triumf.*

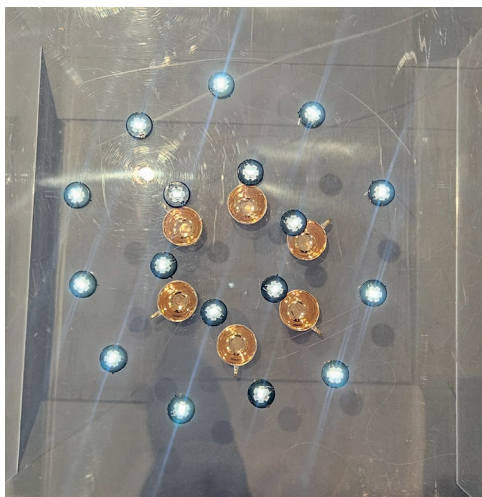
*I kjærlighet står gull for
dyp forpliktelse, evig lidenskap og
en varig, trofast forbindelse.*

Siste utstillingsdagen, tendte jeg 18 lys ovenover de tomme gullbelagte koppene, i det siste av de 18 tablåene

Det følte som en seiersrik kontrast til de sjøgrønne, betongfylgte, forseglede koppene jeg brukte som symbol på Vodnik, i installasjonen.

Jeg tror jeg har sett Vodnik i øynene.

LINKS:

<https://www.norheim.dk/>

<https://www.life-boats.com/>

<https://www.trencin2026.eu/en/podujatie/mermaid-hospital/>

